

UCHWAŁA NR LIV/354/2022
RADY MIASTA RADYMNA
z dnia 29 grudnia 2022 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność
Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Radymnie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022r., poz. 559 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 §1 i §3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022r., poz. 2000 ze zm.)

Rada Miasta Radymna uchwała, co następuje:

§1. Postanawia się uznać za bezzasadną skargę Pani ██████████ z dnia 23 września 2022 roku na działalność Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Radymnie, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Radymna do powiadomienia Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Radymna

Andrzej Pacek

Do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Przemyślu Pani ██████████
złożyła skargę z dnia 23 września 2022r. na Burmistrza Miasta Radymna i na działalność
Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

W skardze, Skarżąca zarzuciła Kierownikowi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Radymnie naruszenie przepisów prawa materialnego i formalnego:

Art. 17 ust. 1b pkt 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych – poprzez
błędą wykładnię przedmiotowego przepisu i przyjęcie, że wynikający z tego przepisy moment
powstania niepełnosprawności osoby nad którą sprawowana jest opieka, ma istotnie znaczenie
z punktu widzenia rozstrzygnięcia wniosku strony podczas gdy przepis ten w zakresie
dotyczącym różnicowania momentu powstania niepełnosprawności osoby nad którą
sprawowana jest opieka, został zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny;

Art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych –
poprzez błędne zastosowanie tego przepisu w warunkach gdzie organ nie dokonał
wszechstronnej analizy zagadnienia związanego z pojęciem ustalenia prawa do emerytury, nie
wezwał do przedstawienia właściwych dokumentów z ZUS odnośnie zawieszenia prawa do
emerytury, zaś równolegle strony nie pouczono precyzyjnie w kwestiach dotyczących
konieczności zawieszenia prawa do emerytury a nadto wprowadzono w błąd co do konieczności
złożenia do akt oświadczenia, że nie korzysta z prawa do zawieszenia emerytury, w sytuacji
gdy rzeczywista wola strony wynika bezpośrednio z treści wniosku (gdyby strona nie chciała
świadczenia pielęgnacyjnego to nie składałaby wniosku w omawianym zakresie).

Art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez
naruszenie zasady praworządności, w szczególności poprzez wydanie decyzji z naruszenie
przepisów rangi materialnoprawnej i formalnoprawnej;

Art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez
naruszenie zasady prawdy obiektywnej z uwagi na niewzięcie pod uwagę okoliczności
przemawiających za racjami strony w szczególności zaś okoliczności co do których stosowane
wytyczne organ I instancji otrzymał od organu II instancji w dwóch decyzjach SKO;

Art. 7a § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego –
poprzez wydanie decyzji na niekorzyść strony poprzez błędną interpretację przepisów prawa w
których zachodzą wątpliwości;

Art. 7b ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez
nierespektowanie wytycznych organu II instancji dotyczących współdziałania organu
I instancji z ZUS w sprawie zawieszenia emerytury i przyznania świadczenia pielęgnacyjnego;

Art. 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez
naruszenie zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa poprzez nieskierowanie
do strony oficjalnego pisma z pouczeniem odnośnie kwestii związanej z możliwością
zawieszenia prawa do emerytury oraz wezwania do przedstawienia stosownych dokumentów,
zaś dodatkowo poprzez wyzyskanie niewiedzy strony w zakresie dotyczącym oświadczenia
odnośnie niekorzystania z prawa do zawieszenia emerytury, w sytuacji gdy sam wniosek w
sprawie wprost świadczył o tym, że strona zmierza do uzyskania świadczenia pielęgnacyjnego;

Art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez wykorzystanie przez stronę nieznamości przepisów prawa i wymuszenie przez stronę błędnego oświadczenia i podyktowanie błędnej treści na piśmie, że strona nie zrzeka się emerytury, co z samego faktu złożenia wniosku o świadczenie pielęgnacyjne wynika chęć zawieszenia emerytury i pobieranie świadczenia pielęgnacyjnego;

Art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez nie informowanie strony o postępowaniu oraz możliwości swobodnego wypowiedzenia się strony co do faktów, nie przeprowadzenie na początku wywiadu środowiskowego oraz aroganckie rozmowy z Kierownikiem MOPS czy też niechęć rozmowy przez Kierownika;

Art. 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez zaniechania wezwania strony do przedstawienia dokumentów potwierdzających zawieszenie prawa do emerytury z ZUS, orzekanie na podstawie niepełnego materiału dowodowego;

Art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez niewskazanie stronie w zakresie terminu do końcowego zaznajomienia się z aktami sprawy na przesłanki, które nie zostały w ocenie organu spełnione a co do których strona mogłaby wykazać się dodatkową inicjatywą dowodową;

Art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez orzekanie w oparciu o niepełnowartościowy materiał dowodowy;

Art. 138 § 2a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez nierespektowanie wytycznych organu II instancji odnośnie kwestii wskazanych w uzasadnieniu decyzji uchylającej poprzednią decyzję w sprawie;

Art. 12 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez wydanie decyzji w ostatnim dniu terminu załatwienia bez zebrania żadnych dodatkowych informacji, dowodów czy oświadczeń strony oraz podejmowanie czynności i środków dowodowych nieadekwatnych dla wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, wskazując te same okoliczności co w poprzednich decyzjach;

Art. 35 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego – poprzez opieszale, niesprawne i przewlekłe prowadzenie postępowania, wydania decyzji w ostatnim dniu terminu załatwienia oraz wysłania decyzji stronie 2 dni po terminie.

Pismem z dnia 10 października 2022 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemyślu stwierdzając, że nie jest właściwe do rozpatrywania tego rodzaju skarg i wniosków, stosownie do art. 227 w zw. z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.), przekazało sprawę do rozpoznania Radzie Miasta Radymna, jako właściwej rzeczowo do jej rozpoznania w myśl ww. przepisów.

9 grudnia 2022 r. przedmiotowa skarga została przedstawiona na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Radymna. Członkowie komisji zapoznali się z treścią skargi oraz informacjami przedstawionymi przez Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Radymnie.

W toku swoich działań Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Radymna ustaliła następujący stan faktyczny.

Wnioskiem złożonym 29 listopada 2021 r. Pani [REDAKTOWANE] wystąpiła do Burmistrza Miasta Radymna o ustalenie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego w związku ze sprawowaniem opieki nad mężem Panem [REDAKTOWANE], legitymującym się

orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego ustalono, że Pan [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] orzeczeniem Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Jarosławiu nr [REDAKTOWANO] został zaliczony do osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności - przy ustaleniach, że niepełnosprawność istnieje [REDAKTOWANO], natomiast stopień niepełnosprawności datuje [REDAKTOWANO] Orzeczenie wydano na stałe.

Jak wynika z akt sprawy Strona ma prawo do emerytury z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W aktach sprawy decyzja o waloryzacji emerytury nr [REDAKTOWANO]

Pismem z dnia 29.11.2021 r., znak [REDAKTOWANO] Panią [REDAKTOWANO] poinformowano, że zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji przysługuje stronie prawo wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz że z powyższego prawa może skorzystać w terminie 7 dni od doręczenia niniejszego zawiadomienia. Pismo zostało odebrane 8.12.2021 r. Strona nie skorzystała z możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Decyzją nr [REDAKTOWANO] Burmistrz Miasta Radymna odmówił przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia, gdyż w jego ocenie nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 17 ust. 1b i art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Po rozpatrzeniu odwołania strony od w/w decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemysłu decyzją nr [REDAKTOWANO] uchyliło decyzję organu I instancji i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia, skierowaną do Urzędu Miasta Radymna 31.03.2022 r.

Strona 24.04.2022 r. oświadczyła, że nie będzie zawieszala emerytury w ZUS. (oświadczenie w aktach sprawy).

Ponownie prowadząc postępowanie organ II instancji zwrócił się do kierownika MOPS w Radymnie o przeprowadzenie wywiadu środowiskowego w celu potwierdzenia faktu sprawowania opieki przez osobę ubiegającą się o przyznanie świadczenia pielęgnacyjnego. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego [REDAKTOWANO] wynika, że Pan [REDAKTOWANO] wymaga stałej opieki i pomocy osoby drugiej w codziennym funkcjonowaniu w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Strona sprawuje stałą i osobista opiekę nad niepełnosprawnym mężem i pomaga we wszystkich czynnościach dnia codziennego.

Decyzją [REDAKTOWANO] Burmistrz Miasta Radymna odmówił przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia, gdyż w jego ocenie nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 17 ust. 1b i art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Po rozpatrzeniu odwołania strony od w/w decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemysłu decyzją [REDAKTOWANO] skierowaną do Urzędu Miasta Radymna 8.08.2022 r. uchyliło decyzję organu I instancji i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Decyzją nr [REDAKTOWANE] Burmistrz Miasta Radymna odmówił przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia, gdyż w jego ocenie nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 17 ust. 1b i art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Doręczenie decyzji stronie nastąpiło w dniu 07.09.2022 r.

Odwołaniem z dnia 19 września 2022 r. (data wpływu do MOPS - 19.09.2022 r.) Pani [REDAKTOWANE] poddała powyższą decyzję kontroli instancyjnej SKO w Przemyślu, nie zgadzając się z rozstrzygnięciem organu I instancji i zaskarżając decyzję w całości zarzucając jej naruszenie przepisów prawa materialnego i formalnego. Skarżąca podkreśliła, że Jej wolą jest zawieszenie emerytury, gdy zostanie jej przyznane prawo do świadczenia pielęgnacyjnego.

W konsekwencji wniesiono o uchylenie zaskarżonej decyzji i bezpośrednie przyznanie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego.

Organ I instancji nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany decyzji w myśl przepisów art. 132 k.p.a. i przekazał odwołanie wraz aktami sprawy do SKO w Przemyślu.

Po rozpatrzeniu odwołania strony od w/w decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemyślu decyzją [REDAKTOWANE] skierowaną do Urzędu Miasta Radymna 9.11.2022 r. utrzymało w mocy decyzję Burmistrza Miasta Radymna z dnia 2 września 2022 r., jako poprawną pod względem formalnym i merytorycznym.

Pismem z dnia 7 grudnia 2022 r. skierowanym do Przewodniczącego Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rady Miasta Radymna Pana Edwarda Piliszko Skarżąca wniosła dodatkowe zarzuty jako podsumowanie swojego stanowiska przedstawionego podczas posiedzenia Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rady Miasta Radymna 25 listopada 2022 r. zarzucając rażąco złamanie przepisów prawa:

1. Art. 32 Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r. – według prawa każdy obywatel powinien być traktowany równo...,
2. Art. 6 ustawy Kpa z dnia 14 czerwca 1960 r. – naruszenie zasady praworządności, wydanie 3 decyzji MOPS z naruszeniem przepisów rangi materialnoprawnej i formalnoprawnej...,
3. Art. 7, 7a i 7b ustawy Kpa z dnia 14 czerwca 1960 r. – pominięcie przez organ okoliczności, które od początku są znane organowi, pominięcie w szczególności wytycznych zawartych w decyzji II instancji...,
4. Art. 8 ustawy Kpa z dnia 14 czerwca 1960 r. – organ wydał decyzję z pominięciem zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa...,
5. Art. 9 Kpa z dnia 14 czerwca 1960 r. – przepis stanowi, że to na organie administracji ciąży obowiązek należytego informowania strony o wszystkich faktach...,
6. Art. 10 kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. . . .
7. Art. 12 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. . . .
8. Art. 35 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – przepis prawa stanowi: organy administracji obowiązane są załatwić sprawę bez zbędnej zwłoki...,
9. Art. 77 § 1 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – stanowi, że organ administracji powinien zebrać dowody i je rozpatrzyć oraz dokładnie rozpatrzyć te które podała strona...,
10. Art. 79a Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – organ administracji zobowiązany jest do wskazania przesłanek zależnych od strony...,
11. Art. 80 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – organ administracji ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona...,
12. Art. 220 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - § 1 stanowi, że organ administracji nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na podstawie faktów lub stanu prawnego, jeżeli

jeżeli są one znane organowi z urzędu ...

W odniesieniu do stawianych zarzutów zawartych w skardze Pani ██████████ co do rzekomego działania na szkodę Skarżącej, Kierownik MOPS wskazała, że funkcję Kierownika MOPS w Radymnie pełni od 2012 r. wcześniej była pełniącą obowiązki kierownika od 2008 r.

Dodała także, że doskonale znane Jej są zasady etyki pracy socjalnej i poszanowania godności człowieka.

Wskazała nadto, że nigdy nie dopuściłaby się działania na niekorzyść strony w sytuacji, gdy potrzebuje ona pomocy i wsparcia. Wyjaśniła, że zawsze działa zgodnie z ideą pracy socjalnej, której celem jest pomoc osobom i rodzinom w przezwyciężeniu trudnej sytuacji życiowej. Jako Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej wszystkim Klientom udziela pełnych informacji co do możliwości uzyskania wsparcia i tego również wymaga od pozostałych pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Radymnie. Wyjaśniła, że ani Ona, ani też żaden z pracowników socjalnych tut. ośrodka nie wymuszał oświadczeń ani informował błędnie o zasadach przyznawaniu prawa do świadczenia, sytuacja rodzin jest badana na bieżąco i na podstawie dokumentów.

Podkreśliła, że Jej obowiązkiem jako Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej, jest czuwanie nad prawidłową realizacją powierzonych zadań z zakresu świadczeń rodzinnych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych. Wskazała, że w swojej pracy kieruję się dobrem osób i rodzin będących w potrzebie i nigdy nie dopuściłaby się zachowania o które posądzana jest w piśmie Skarżącej. Podkreśliła, iż ustalenie prawa do korzystania ze świadczeń pomocy społecznej oraz świadczeń rodzinnych opiera się na wnikliwym zbadaniu przez pracownika socjalnego: sytuacji rodzinnej, mieszkaniowej, dochodowej, zdrowotnej i zawodowej klienta.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po zapoznaniu się z dokumentacją sprawy oraz przedstawionymi wyjaśnieniami rozpatrzyła skargę Pani ██████████ uznając ją za oczywiście niezasadną, wskazując w szczególności, że postępowanie wobec Skarżącej było prowadzone zgodnie z przepisami ustawy o świadczeniach rodzinnych i kodeksu postępowania administracyjnego, z wykorzystaniem przepisanych tymi ustawami praw i obowiązków organu co zostało potwierdzone w wydanej decyzji przez Samorządowe Kolegium Odwoławczego w Przemysłu. Z tego powodu skargę należało uznać za bezzasadną.

Przedmiotowa skarga została rozpatrzona na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego